

تأثیر فرهنگ انتظار در تربیت دینی فرزندان با تأکید بر نقش نهاد

خانواده*

مریم طاهری زاده^۱

مصطفی ملکی راد^۲

چکیده

نهاد خانواده نهادی است فطری و الهی؛ زیرا که با فطرت و سرشت آدمی از نظر اشتیاق و احتیاج مطابقت دارد دارای منزلت و شأن حساسی است که در تاریخ و فرهنگ و تمدن انسانی و در پرورش و شکوفایی استعدادهای مادی و معنوی فرزندان نقش مهمی دارد؛ از آن جا که پایه های تربیتی فرد در خانه نهاده شده است؛ و اساس صحت اخلاقی فرد را در خانواده بنیان گذاری می شود و ارزش های اخلاقی فرزند را نهادینه می سازد، باور به مهدویت و به تبع آن فرهنگ انتظار از امتیازاتی برخوردار است که می تواند در تحکیم بنیان های خانواده تأثیرگذار و آرامش آن مؤثر باشد. برخی از مهم ترین این ویژگی ها عبارتند از؛ تربیت فرزندان بر محور امید به آینده درخشان و انتظار ظهور امام زمان ع، باور و یقین به وجود حجت خدا در زمین و عرضه اعمال مردم بروی و... این آموزه ها قادر است در تحکیم و تعالی روحی و معنوی فرزندان دارای نقش و در لایه های مختلف باوری و ارزشی و هنجاری رفتاری، تأثیرگذار باشد. نوشتار پیش رو به شیوه کتابخانه ای و با روش توصیفی - تحلیلی، به تبیین «کارکردهای فرهنگ انتظار در تربیت دینی فرزندان» می پردازد از مهم ترین یافته ها و نوآوری های این تحقیق تبیین کارکردهای فرهنگ انتظار در سه ساحت باورها و ارزش ها و هنجارهای رفتاری است. در بعد باورها با تأکید بر تقویت ایمان و تحکیم شناخت امامت، و در بعد ارزش های اخلاقی منتظران و در نهایت می توان گفت اتصال قلب و دل فرزند به حضرت مهدی ع می تواند او را از بداخلی و ناهنجاری رفتاری دور نماید.

وازگان کلیدی

انتظار، تربیت، مهدویت، خانواده، فرزند.

مقدمه

نهاد خانواده اولین و مهم ترین نهادی است که در تاریخ و فرهنگ و تمدن انسانی دارای نقش است و در پرورش و شکوفایی استعدادهای مادی و معنوی فرزندان نقش مهمی دارد و در

* تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۳/۲۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۶/۲۶

۱. استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم زابل، ایران (نویسنده مسئول) (m.taherizadeh2020@gmail.com).

۲. عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی قم، ایران (m.malekirad@isca.ac.ir).

سوق دادن آنان به سوی اهداف و برنامه‌های اجتماعی و سیاسی و فرهنگی و اخلاقی و تربیتی و... تأثیرگذار است؛ و بستر فعلیت یافتن استعدادها و توانایی‌های انسانی است که در آن شکل می‌گیرد. «خانواده پایه اصلی برای تداوم زندگی در اجتماع وسیع تراست و در حقیقت نهادی است که افراد، اجتماعی شدن را از آن شروع می‌کنند» (تولسلی، ۱۳۷۹، ش: ۸۰). از نظر تربیتی نیز تأثیر خانه و خانواده در فرد، بسیار نامحدود است و می‌توان گفت که پایه‌های تربیتی فرد در خانه نهاده شده است؛ چون محیط خانه با فضایی که استقرار روانی در کودک می‌نماید و با وسائلی که نیازمندی‌های روانی او را تأمین می‌کند و فرصتی که برای ارضاء تمایلات و غرایز او فراهم می‌سازد، همگی آنها در طرز رشد او مؤثر هستند. چنان‌که خانه، اساس صحت اخلاقی فرد را بنیان‌گذاری می‌کند و ارزش‌های اخلاقی را در او نهادینه می‌سازد (آقامحمدی، ۱۳۹۰، ش: ۱۳).

خانواده مهم‌ترین و مؤثرترین عامل تربیت است؛ زیرا خانواده هم نقش و راثتی دارد و هم نقش محیطی. فرزند در ابتدای تولد مستعد و آماده دریافت آنچه که از اطرافیان می‌بیند و می‌شنود می‌باشند، بنابراین محیط خانواده اولین پرورشگاه و آموزشگاه تربیتی کودک به شمار می‌رود و پایه‌های شخصیتی او در خانواده شکل می‌گیرد. همچنین خانواده اساس صحت اخلاقی کودک را بنیان‌گذاری می‌کند؛ زیرا کودک ارزش‌های اخلاقی مانند علاقه به راستی و درستی و تنفراز دروغ و نادرستی و میل به تعاون و همکاری و علاقه به همنوع و بالاخره دوست داشتن فضائل و مبارزه با رذائل و امثال آنها را از محیط خانه فرمایی‌گیرد (حجتی، ۱۳۸۵، ش: ۳۵).

با توجه به این‌که اندیشه مهدویت تبلور کاملی از دین اسلام است لذا همه آموزه‌های اسلام در آن متجلی خواهد بود و علاوه بر آن این اندیشه از امتیازاتی برخوردار است که می‌تواند در تحکیم بنیان‌های خانواده تأثیرگذار باشد. مانند تربیت فرزندان بر محور امید به آینده درخشان و انتظار ظهور امام زمان علیه السلام، باور و یقین به وجود حجت خدا در زمین و عرضه اعمال مردم بروی و... این امر ضرورت تحقیق درباره کارکرد فرهنگ انتظار در نظام تربیت دینی فرزندان را دوچندان می‌کند. گرچه تکنگاره‌هایی در این‌باره به انجام رسیده اما همچنان جای خالی پژوهش در این زمینه احساس می‌شود. در نوشтар پیش رو درباره برخی از مهم‌ترین کارکردهای فرهنگ انتظار در تربیت دینی فرزندان با تأکید بر نقش نهاد خانواده در این حوزه بحث و گفتگو خواهد شد؛ و در صدد است به این سؤال اصلی پاسخ دهد که: باور به مهدویت در نظام تربیت دینی فرزندان از چه کارکردهایی برخوردار است؟ برای رسیدن به پاسخ لازم، از

روش عقلی و نقلی تؤمنان استفاده می‌شود؛ به خصوص از روایاتی که در منابع و متون اسلامی درباره ویژگی‌های منتظران و یاران امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ آمده بهره گرفته خواهد شد.

مفاهیم و اصطلاحات

۱. تربیت

تربیت در لغت از ریشه «ربو» و به معنای زیادت است (فراهیدی، ۱۴۰۸، ج ۸، ۲۸۴). از ای جهت در زبان عربی به زمین برآمده که بلندتر از جاهای دیگر باشد «ربوه» می‌گویند. همچنین به نفس زدن را «ربو» می‌گویند چرا که به هنگام نفس کشیدن سینه برآمده می‌شود و نیز «ربا» را بدین نام نهاده اند از آن روی که بر مال، افزوده می‌شود (ابن فارس، ۱۴۰۴، ج ۲، ۴۸۳) و در اصطلاح عبارت است از فعالیتی منظم و مستمر در جهت کمک به رشد جسمانی و اخلاقی و عاطفی و اجتماعی و به طور کلی پرورش و شکوفایی استعدادهای متربی به گونه‌ای که نتیجه آن در شخصیت متربی به ویژه در رفتارهای او ظاهر شود (حاجی ده‌آبادی، ۱۳۸۰، ش ۱۲).

هدف تعلیم و تربیت در فرهنگ اسلامی، شکوفایی تام و تمام استعدادها و خلاقیت‌ها در جهت رشد شخصیت و تجلی عزت نفس در راه رسیدن به کمال و تبدیل شدن به انسان کامل دانسته شده است (کاردان، ۱۳۷۸، ش ۴).

۲. خانواده

خانواده به کوچک‌ترین نهاد اجتماعی مرکب از زن و مرد که برادرخواست فطری و غریزی انسان به وجود می‌آید، گفته می‌شود و نخستین گروه کوچک محلی است که همه افراد در آن متولد می‌شوند، در درون آن زندگی می‌کنند، مدتی از مؤثرترین سال‌های زندگی خود را در آن به سر برند و در آن جا با اجتماع وسیع تر آشنا می‌شوند و می‌آموزند که عضو جامعه شوند... خانواده عامل مؤثر آموزش و پرورش است و کودکان را به طور واضح و مشخص به درون الگوهای مورد انتظار زندگی‌شان هدایت می‌کند (تولسلی، ۱۳۷۰، ش ۸۰-۸۱). نهاد خانواده اولین نهادی است که در پرورش و شکوفایی استعدادهای مادی و معنوی فرزندان نقش مهمی دارد و در سوق دادن آنان به سوی اهداف و برنامه‌های اجتماعی و سیاسی و فرهنگی و اخلاقی و تربیتی و... تأثیرگذار است.

نهاد خانواده یکی از نهادهای مهم و اثرگذار در زمینه تربیت نسل منتظر است، زیرا کانون خانواده از نخستین جاهایی است که فرزند از آن تأثیر می‌پذیرد و پایه‌های تربیتی نسل آینده در آن پی‌ریزی می‌شود و می‌تواند در انتقال ارزش‌های دینی به نسل نوجوان و جوان نقش مهمی

داشته و در جهت بسترسازی برای رسیدن به جامعه آرمانی مهدوی ایفای نقش کند.

۳. انتظار

انتظار در لغت به معنی مراقب بودن و توقع چیزی داشتن (ابن منظور، ۱۴۱۴ق: ج ۱، ۴۲۴) و در تعریف اصطلاحی، عبارت است از یک حالت قلبی و روحی که حکایت از آمادگی فرد برای چیزی است که انتظار آن را می‌کشد (موسوی اصفهانی، ۱۴۰۴ق: ج ۲، ۱۵۲). بنابراین انتظار به معنای چشم به راه بودن نسبت به حقیقتی که فرد آماده دیدار او باشد؛ است. از این‌رو منتظر کسی است که در خود آمادگی لازم برای ظهور امام زمان علیهم السلام را ایجاد می‌کند.

در این مقاله مهم‌ترین کارکردهای اندیشه مهدویت و انتظار در ارتباط با تربیت دینی فرزندان در سه گفتار دنبال می‌شود:

گفتار اول: نقش فرهنگ انتظار در تعمیق باورهای دینی فرزندان

عقاید و باورهای دینی نقش مهمی در تعالی روحی و معنوی فرزندان دارند؛ و بر طبق آنها ارزش‌ها، هنجارها، رفتارها و کنش‌های مختلف شکل می‌گیرند. براساس رویکرد شیعی دین اسلام در اندیشه مهدویت و انتظار تجلی تمام و تمام دارد. از این‌رو انتظار می‌تواند در تعمیق و تقویت باورهای دینی و تربیت دینی فرزندان نقش داشته باشد.

خانواده در این خصوص نقش مهمی در انتقال فرهنگ دینی به فرزندان دارد. البته برخورد خانواده با فرزندان در سنین مختلف شیوه‌های خاص خودش را دارد. مثلاً در کودکان این انتقال تنها به روش عملی ممکن است. زیرا نمی‌توان برای تفهیم تربیا دینی به کودک، از استدلال کمک گرفت بنابراین برای آشنا کردن کودکان با فرهنگ دینی کافی است فضای منزل و مدرسه، به فضای دینی و ارزش‌های آن تبدیل شود. علاوه بر آن یکی از راهکارهای لازم تأثیرگذار در این‌باره این است که در انتقال فرهنگ دینی به فرزندان باید از علایق و سلایق کودکانه آنها بهره گرفته شود. مثلاً از قصه‌گویی در این زمینه می‌توان کمک گرفت. همچنین با داده هدیه به کودک می‌توان او را به یادگیری و تربیت دینی بیشتر علاقه‌مند نمود.

علاوه بر کودکان، نوجوانان نیز در این زمینه مخاطب خانواده هستند. برای آنان می‌توان در سطح بالاتری اقدام نمود و با تهییه درس‌نامه‌های متناسب با سن و سال‌شان می‌توان در انتقال معارف دینی به آنان موفق عمل نمود. مانند داستان‌ها و رمان‌های جذاب با اقتباس از فرهنگ مهدویت و انتظار، پاسخ متناسب با سن آنها درباره پرسش‌های دینی و مهدوی و... جوانان نیز یکی دیگر از مخاطبان خانواده در تربیت دینی محسوب می‌شوند. لازم است خانواده در این



خصوص از کارشناسان دینی و مهدوی و مشورت با آنان برای برطرف نمودن نیازهای این گروه استفاده نماید.

در این خصوص متولیان امور دینی و فرهنگی رسالت مهمی دارند. در این گفتار به دو کارکرد مهدویت و انتظار که در تعمیق باورهای دینی فرزندان دارای نقش اساسی است؛ اشاره خواهد شد.

۱. تقویت و تعمیق روح ایمان در فرزندان

انتظار در نهاد خانواده همانند سایر نهادها دارای کارکردهای مختلفی است؛ تقویت و تعمیق ایمان در میان اعضای خانواده یکی از کارکردهای آن به شمار می‌رود. زیرا کسانی که ایمان درست دارند می‌توانند در گروه منتظران راستین باشند و در صف آنان قرار گیرند. بر این اساس خداوند به کسانی که ایمان آورده و عمل صالح انجام دهد و عده داده که آنان را در زمین جانشین خواهد ساخت (نور: ۵۵).^۱ در این آیه امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ و یارانش به عنوان جانشین معرفی شده‌اند (نعمانی، ۱۳۹۷ق: ۲۴۰). در نتیجه آنان که در انتظار ظهورند؛ باید علاوه بر تعمیق ایمان در صدد کسب عمل صالح باشند. از این‌رو تقویت و تعمیق ایمان فرزندان را می‌توان یکی از کارکردهای انتظار پرشمرد که والدین در این خصوص وظیفه سنگینی دارند. در روایات به ویژگی‌هایی از منتظران اشاره شده که توقع است خانواده در تربیت فرزندان بدانها توجه لازم را داشته باشد. امام زین العابدین عَلَيْهِ السَّلَامُ در وصف منتظران و مردمی که در عصر غیبت هستند؛ به این نکاتی اشاره کرده و در این زمینه می‌فرمایند:

مردم زمان غیبت آن امام، که معتقد به امامت و منتظر ظهور او هستند از مردم هر زمانی برترند، زیرا خدای تعالی عقل و فهم و معرفتی به آنها عطا فرموده است که غیبت نزد آنان به منزله مشاهده است... آنان محلسان حقیقی و شیعیان راستین ما و داعیان به دین خدای تعالی در نهان و آشکارند (صدقون، ۱۳۵۹ق: ۱، ۳۲۰).^۲

از این روایت استفاده می‌شود که منتظران دارای شناخت لازم درباره معارف دین هستند و از معرفت کافی نسبت به امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ برخوردارند. طبیعی است که این افراد در

۱. «وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيُسْتَأْخِذُنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ» (نور: ۵۵).

۲. «يَا أَبَا الْحَالِدِ إِنَّ أَهْلَ زَمَانٍ غَيْبَتِهِ الْقَانِلِينَ بِإِيمَانِهِ وَالْمُتَنَظِّرِينَ لِظُهُورِهِ أَفْضَلُ مِنْ أَهْلِ كُلِّ زَمَانٍ لِأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَغْطَاهُمْ مِنَ الْعُقُولِ وَالْأَفْهَامِ وَالْعِرْفَةِ مَا صَارُثُ بِهِ الْقَبِيَّةُ عِنْدَهُمْ بِمِنْزِلَةِ الْمُشَاهَدَةِ وَجَعَلَهُمْ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ بِمِنْزِلَةِ الْمُجَاهِدِينَ بَيْنَ يَدِيِّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالسَّيْفِ أَوْلَيَّكُمُ الْمُحْلَصُونَ حَقًا وَشَيَعْنَا صِدْقًا وَالْدُّعَاءُ إِلَى دِينِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ يُسِّرًا وَجَهْرًا...».

خانواده‌هایی پرورش پیدا می‌کنند که والدین شان به تربیت دینی آنها توجه کافی را دارند و درصدند تا منتظرانی را تربیت نمایند.

بنابراین خانواده‌ای که در پرتو اعتقاد به مهدویت و انتظار خود را پیرو امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ می‌داند تلاش می‌کند به همه لوازم این اعتقاد پایبند باشد. تربیت دینی و پرورش روح ایمان در فرزندان، یکی از الزامات چنین باوری است. در واقع یکی از آثار باور به مهدویت و انتظارتقویت روح ایمان در شریان خانواده است. زیرا از طرفی باور به امامت ریشه در نگرش و باور انسان نسبت به خداوند و نبوت دارد و در نتیجه اطاعت از امام اطاعت از نبی و خدا را به دنبال خواهد داشت. براین اساس خانواده معتقد به امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ لزوماً باید افرادی باشند که از درجه ایمان بالایی برخوردارند. بنابراین معرفت الهی و شناخت معارف دینی و تقویت ایمان دینی که از ویژگی‌های منتظران است؛ خانواده را الزام می‌کند تا برای تعمیق ایمان فرزندان به رسالت خویش واقف شود و بدان پایبند باشد. قهرآ چنین کارکردی از انتظار موجب می‌شود تا منتظران راستین تربیت شوند.

۲. تقویت و تعمیق بینش فرزندان نسبت به امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ

موضوع شناخت امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ و معرفت نسبت به حجت الهی والتزام به پیروی از آن حضرت، یکی از مسائل مهمی است که لازم است خانواده بدان توجه لازمی داشته باشد. براساس رویکرد شیعی پس از شناخت خداوند و پیامبر صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ لازم است؛ امام به عنوان جانشین رسول خدا صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ شناخته شود. با عنایت به اهمیت این مطلب رسول خدا صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ کسانی را که با امام زمان خود آشنا نباشند را به مرد عصر جاهلیت تشبیه کرده که بهره‌ای از توحید و معنویات نداشتند. «کسی که بمیرد در حالی که امام زمان خود را نشناخته باشد، به مرگ جاهلیت(یعنی مرگ در حال شرک و کفر) مرده است» (صدقوق، ۱۳۹۵ق: ج ۲، ۴۰۹).^۱

در مباحث امامت با دلایل قطعی بر ضرورت وجود امام تأکید شده است. به حکم عقل شناخت و معرفت امام دوازدهم لازم و ضروری می‌باشد؛ زیرا امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ امامی است که اطاعت و پیروی ازا واجب است، و هر کس که اطاعت‌ش واجب باشد باید صفات و ویژگی‌هایش را شناخت تا با شخص دیگری اشتباه نشود(موسوی اصفهانی، ۱۴۲۸ق: ج ۲، ۱۶۶). بنابراین بر همه معتقدان به امامت به خصوص خانواده لازم است تا شناخت درستی از امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ پیدا کنند. تا با اطاعت ازوی، زمینه‌های سازندگی روحی و معنوی خود و

۱. من مات ولم يعرف امام زمانه، مات میته جاهلیة.

دیگران را فراهم آورند. زیرا امامت و ولایت آن حضرت راهی است که مردم از آن طریق می‌توانند به عبودیت و بندگی خداوند بپردازند و ایمان از راه آن به کمال می‌رسد. به تعبیر امام صادق علیه السلام «اطاعت امام، اطاعت خداوند و اطاعت رسول خدا است» (بحرانی، ۱۴۱۵ق: ج ۲، ۳۴) و اطاعت از خداوند و رسول واجب است، پس اطاعت از امام نیز واجب است.

گفتار دوم: نقش فرهنگ انتظار در تقویت امور اخلاقی فرزندان

ارزش‌ها ریشه در اعتقادات و باورهای مردم دارند و حاکمیت ارزش‌های برآمده از دین در جامعه، یکی از آثار تعالیٰ فرهنگ است. «ارزش‌های دینی با والاترین اهداف هستی مرتبط است که در روابط بین انسان و خداوند شکل می‌گیرند» (آل بیرو، ۱۳۷۵ش: ۴۴۵). با توجه به این‌که خانواده کوچک‌ترین واحد اجتماعی است بنابراین می‌توان گفت ارزش‌های دینی اگر در خانواده مورد توجه قرار داشته باشد و خانواده خود را ملزم به پای‌بندی آنها بداند، می‌تواند کارکرد مطلوب و آثار درخشانی در تعالیٰ فرهنگی خانواده داشته باشد. و به هرمیزانی که خانواده خود را ملزم به رعایت آن بداند و در تثبیت ارزش‌های دینی و مهدوی سعی نماید به همان میزان آثار ارزش‌مند آن بر خانواده و تعالیٰ فرهنگی آن تأثیرگذار خواهد بود.

بنابراین بحث و گفتگو پیرامون کارکردها و آثار ارزش‌های برآمده از دین و مهدویت دارای اهمیت بسیاری است؛ بدین جهت لازم است گونه‌های مختلف ارزش‌های اندیشه مهدویت که می‌توانند در تربیت دینی فرزندان تأثیرگذارند، شناخته شوند. تهذیب نفس در فرزندان و خودسازی آنان یکی از ارزش‌هایی است که براساس اندیشه مهدویت می‌توان بدان دست یافت. این ارزش را می‌توان از راه روایاتی که به ویژگی‌های منتظران و یاران امام زمان علیه السلام اشاره دارند به دست آورد. این روایات را می‌توان بر چند دسته ذیل تقسیم نمود:

۱. روایاتی که به ویژگی‌های منتظران اشاره دارند

الف) دسته‌ای از روایات برآمادگی همه جانبه منتظران برای ظهور دلالت دارند، قطعاً یکی از پیش زمینه‌های آمادگی برای ظهور، توجه به ارزش‌های اخلاقی و تربیتی و خودسازی فرزندان جهت ایجاد این آمادگی است.

از امام صادق علیه السلام در این زمینه نقل شده:

هر یک از شما باید خود را برای خروج قائم آماده کند (نعمانی، ۱۳۹۷ق: ۳۲۰).

از دلالت التزامی این روایت که برآمادگی همه جانبه دلالت می‌کند، می‌توان برآمادگی از جهت کسب فضایل اخلاقی استدلال نمود؛ زیرا عدم توجه به آن هرگز فرد را در شمار منتظران

قرار نخواهد داد. بنابراین یکی از شرایط عمومی منتظران را باید به دست آوردن فضائل اخلاقی دانست؛ پپورش این ویژگی در فرزندان از رسالت‌های مهم خانواده به خصوص والدین است. ب) دسته‌ای دیگر از روایات بر معرفت بسیار بالای منتظران نسبت به خداوند دلالت دارند، قهراً چنین معرفتی موجب می‌شود تا آنها نسبت به انجام دستورات الهی احساس مسئولیت کنند و خود را با فضایل اخلاقی تهذیب نمایند.

از امام صادق علیه السلام در این زمینه نقل شده که:

یاران امام و منتظران آن حضرت دارای قلوب مستحکم و همانند آهن شکست ناپذیرند

و شک و شباهی نسبت به خداوند در قلوب شان راه ندارد (مجلسی، ۱۴۰۳: ج ۵۲).

.(۳۰۸)

وجود چنین صفاتی در منتظران موجب می‌شود تا آنان در خانواده‌هایی تربیت شوند که این صفات برای شان ارزش باشد و در تحقق آنها در اعضای خانواده اهتمام ورزند.

ج) تعدادی از روایات بر ارتقای سطح عقلانیت و خردورزی و اخلاص منتظران دلالت دارند.

وجود چنین ویژگی‌هایی در منتظران مستلزم رعایت خانواده در ایجاد این خصوصیات در فرزندان است. از این رو خانواده منتظر وظیفه دارد برای تربیت فرزندان با رعایت شرایط و تناسب لازم در سن و سال فرزند، آموزش‌هایی را درباره چگونگی ایجاد صفاتی که در این دسته از روایات یاد شده است را مدنظرش قرار دهد و در این باره تلاش نماید.

امام سجاد علیه السلام در این زمینه به ابوالخالد فرمودند:

ای اباالخالد! مردم زمان غیبت آن امام، که معتقد به امامت و منتظر ظهور او هستند از مردم هر زمانی برترند، زیرا خدای تعالی عقل و فهم و معرفتی به آنها عطا فرموده است که غیبت نزد آنان به منزله مشاهده است، و آنان را در آن زمان به مانند مجاهدین پیش روی رسول خدا علیه السلام که با شمشیر به جهاد برخاسته‌اند قرار داده است، آنان مخلسان حقیقی و شیعیان راستین ما و داعیان به دین خدای تعالی در نهان و آشکارند (صدقه، ۱۳۹۵: ج ۱، ۳۲۰).

بنابراین هنگامی که منتظران از چنین ویژگی‌هایی برخوردار باشند بی‌شک افرادی هستند که از سطح تربیت بالا برخوردارند و اکتساب فضائل اخلاقی برای شان دارای ارزش و از اهمیت بالایی برخوردار است.

این مطلب برای خانواده معتقد به امام زمان علیه السلام درس مهمی است که والدین هم خودشان مزین به فضایل اخلاقی باشند و هم فرزندان شان را به فضائل اخلاقی و انجام وظایف دینی

تشویق نمایند و این امور برای شان دارای ارزش باشد.

د) مضمون دسته‌ای از روایات این است که منتظران مبلغ دین اللهی هستند و بسته به شرایط به صورت علنی و پنهانی مردم را به دین اللهی دعوت می‌کنند. امام سجاد علیهم السلام در این زمینه می‌فرماید:

مردم زمان غیبت آن امام، معتقد به امامت و منتظر ظهور او هستند... و داعیان به دین خدای تعالی در نهان و آشکارند(همان).

روشن است وقتی منتظران مبلغ دین اللهی باشند و حلال و حرام اللهی و فضائل و رذائل اخلاقی را برای دیگران بیان نمایند؛ حتماً در رتبه قبل، خودشان عارف و عامل به آنها باید باشند و تربیت اخلاقی برای آنها دارای ارزش و اهمیت باشد. خانواده‌هایی که این افراد در آنها تربیت می‌شوند حتماً خود به این ارزش‌ها پایبندند و از این جهت باور به اندیشه مهدویت موجب می‌شود تا تربیت اخلاقی برای خانواده دارای اهمیت و ارزش باشد.

۲. روایاتی که به ویژگی‌های یاران امام مهدی علیهم السلام اشاره دارند

دسته‌ای دیگر از روایاتی که در مهدویت به ارزش‌های اخلاقی توجه دارند؛ روایاتی است که التزام به ویژگی‌های یاران امام مهدی علیهم السلام را یکی دیگر از ارزش‌هایی دانسته که خانواده می‌تواند در ایجاد خودسازی و تهذیب نفس فرزندان از آنها کمک گیرد. در آن روایات به خصوصیاتی چون شناخت عمیق یاران نسبت به خداوند، شجاعت، اخلاص و... اشاره شده که پپورش چنین صفاتی در فرزندان آنان را برای زمینه سازی برای ظهور آماده خواهد نمود. توجه به این خصوصیات برای نهاد خانواده کارکرد و آثار مهمی را در بردارد و موجب تعالی آن خواهد شد. با بررسی روایات موجود در مباحث مهدویت، آن ویژگی‌ها را می‌توان بر چند دسته تقسیم نمود:

الف) دسته‌ای از روایات بر شناخت عمیق یاران امام زمان علیهم السلام نسبت به خداوند دلالت دارند و آن را برای شان ارزش می‌دانند. از امام صادق علیهم السلام در این زمینه نقل شده: در قلوب یاران مهدی علیهم السلام نسبت به ذات خداوند شک و شباهی وجود ندارد... آنان به وحدانیت خداوند آن چنان‌که حق و وحدانیت اوست، اعتقاد دارند(یزدی حائری، ج ۲، ۱۴۲۲ق: ۱۶۵).

توجه به این ویژگی و این ارزش در نهاد خانواده، می‌تواند در تعالی روحی و معنوی فرزندان تأثیرگذار باشد و آنان را برای یاری امام زمان علیهم السلام آماده نماید.

ب) دسته‌ای دیگر از روایات بر شجاعت کم نظیر یاران امام زمان علیهم السلام تصریح و تأکید دارند؛ و آن را برای شان ارزش می‌دانند. از رسول خدا علیهم السلام در وصف یاران امام مهدی علیهم السلام نقل شده که آن حضرت فرمودند:

پرچم‌های سیاه از طرف مشرق ظاهر می‌شوند و آن چنان با اهل فتنه می‌جنگند و مبارزه می‌کنند و آنها را می‌کشند که تا آن موقع هیچ گروهی بدان سان نجنگیده باشد و... (اربیل، ۱۴۲۱ق: ج ۲، ۴۷۲).

پرورش ویژگی شجاعت نیز در فرزندان، آنان را برای یاری امام زمان علیهم السلام آماده می‌کند. بنابراین خصوصیت شجاعت را می‌توان یکی از ارزش‌های اخلاقی دانست که مورد تأکید مهدویت و انتظار است و در نتیجه خانواده در این باره وظیفه دارد با توجه به آن فرزندان را تربیت نماید.

ج) صبر و پایداری در راه حق و حق یاوری: امام صادق علیهم السلام درباره حق یاوری یاران امام زمان علیهم السلام، می‌فرماید:

خداآنده و سیله آنها، امام حق را یاری می‌کند (مجلسی، ۱۴۰۳ق: ج ۵۲، ۳۰۸).

یعنی پایداری شان در راه حق به گونه‌ای است که با شناختی که از حق دارند در راه آن ثابت قدم می‌مانند. این افراد حتماً در خانواده‌هایی تربیت شده‌اند که به صبر و پایداری در راه حق اهمیت داده و آن را در فرزندان نهادینه کرده‌اند.

د) همدلی: یکی دیگر از ویژگی‌هایی از یاران امام مهدی علیهم السلام که در روایات بدان اشاره شده همدلی با دیگران است.

امام علی علیهم السلام در وصف یاران امام زمان علیهم السلام می‌فرمایند: آنان یک دل و هماهنگ هستند (همان: ۲۲۴).

پرورش این صفت در فرزندان نیز دارای اهمیت بسیار است و به اتحاد و انسجام جامعه منظر کمک خواهد نمود. بنابراین از وجود چنین صفتی در یاران امام زمان علیهم السلام می‌توان کمک گرفت که خانواده منتظر نیز باید در تربیت فرزند بدان توجه نماید و تلاش کند تا این صفت در فرزندان نهادینه و برای شان ملکه شود.

ه) عبادت و معنویت: کسب عبادت و تلاش برای ایجاد روح معنویت یکی دیگر از ویژگی‌هایی است که در روایات برای یاران امام زمان علیهم السلام برشمرده شده است. امام صادق علیهم السلام با توجه به این ویژگی، درباره یاران امام مهدی علیهم السلام فرمودند:



در دل شب، از خشیت خداوند، ناله‌هایی دارند، مانند ناله مادران فرزند از دست داده... شب‌ها را با عبادت به صبح می‌رسانند و روزها را با روزه به پایان می‌برند(همان).

در سخن دیگری فرمودند:

گویا قائم و اصحاب او را در نجف و کوفه می‌بینم که سجده‌ها به پیشانی‌های آنها اثر گذاشته است؛ شیران در روز و راهیان در شب اند... (همان: ۳۸۶).

در سخن دیگری فرمودند:

یاران مهدی علیهم السلام کسانی هستند که شب بیدارند و در نماز خود، نغمه‌ای مانند صدای زنبور دارند؛ شب را بیدارند و به عبادت می‌پردازند و روز مانند شیرند... همانند چراغ نورانی هستند... از خوف خدا بیمناکند(همان: ۳۳۳).

بنابراین از این صفت که در یاران امام زمان علیهم السلام وجود دارد خانواده می‌تواند کمک بگیرد و فرزندان را براساس آن تربیت کند.

از ویژگی‌های یاد شده یاران امام مهدی علیهم السلام می‌توان نتیجه گرفت که لازم است جامعه دینی در عصر انتظار از نظر تربیت دینی به حدی از کمال برسد که ظرفیت و استعداد پرورش یارانی این چنین را در خود به وجود آورد. بیشترین بار این مسؤولیت و تکلیف بر عهده خانواده مسلمان معتقد به امام زمان علیهم السلام است. برای این‌که خانواده بتواند رسالت خویش را در پرورش زمینه‌سازان به خوبی انجام دهد؛ در وهله اول لازم است ارزش‌های یاد شده‌ای که از خصوصیات یاران امام مهدی علیهم السلام به دست می‌آید در خانواده حاکم شوند و والدین خود را به آن ارزش‌ها و صفات بیارايد و سپس در انتقال آن به فرزندان و نوآموزان اقدام نمایند.

گفتار سوم: نقش فرهنگ انتظار در تعمیق نظام رفتاری فرزندان

رفتار در لغت به معنی سلوک، رفتمن، روش، طرز حرکت و طرز عمل آمده است(عمید، ۱۳۶۳ش: ج ۳، ۲۵۰۶). رفتار اجتماعی عبارت است از نحوه بود و شیوه‌های عمل مجموعه‌های اجتماعی که رفتار اجتماعی تمامی افراد متعلق به آن مجموعه از نوعی همگنی و ثبات برخوردار است؛ رفتارهای اجتماعی عموماً پایا و جا افتاده‌اند(آلن بیرو، ۱۳۷۵ش: ۳۰). در واقع باورها و ارزش‌ها سرمنشأ دستورالعمل‌های رفتاری به شمار می‌روند. از این‌رو در صورتی که باورها و ارزش‌های حاکم بر خانواده برگرفته از اندیشه مهدویت و انتظار باشد؛ لزوماً هنگارها و رفتارهای حاکم بر آن نیز ماهیت مهدوی پیدا خواهند نمود و از آن اندیشه تأثیر خواهند

پذیرفت.

مهم ترین رفتارهای برآمده از اندیشه مهدویت که در تربیت دینی فرزندان می‌توانند کارکرد داشته باشند؛ عبارتند از:

۱. اهتمام والدین به معرفت‌بخشی فرزندان نسبت امام مهدی

شناخت امامت و به تبع آن شناخت امام زمان علیهم السلام یکی از امور مهم اعتقادی شیعیان به حساب می‌آید که آثار آن در رفتارهای افراد ظهور و بروز پیدا می‌کند. از این رو خانواده معتقد به امام مهدی علیه السلام با توجه به این نکته لازم است در تربیت فرزندان به این امر توجه نماید و با معرفت‌بخشی فرزندان نسبت به امامت می‌تواند در چگونگی نگاه آنان به مسائل مختلف تأثیر داشته باشد و در رفتار آنان در حوزه‌های مختلف اخلاقی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی مؤثر باشد.

۲. اهتمام والدین به نهادینه کردن انتظار در فرزندان

انتظار یکی دیگر از ویژگی‌های جامعه شیعی است که بر پایه اعتقاد به امامت و مهدویت شکل گرفته است. بر این اساس لازم است والدین در تربیت دینی فرزندان به این نکته توجه داشته باشند و در تقویت روح انتظار در آنان بکوشند. تقویت انتظار در فرزندان موجب می‌شود آثار مثبت و سازنده‌ای بر آنان داشته باشد و آنها را برای خودسازی و تربیت اخلاقی و به دست آوردن فضائل اخلاقی آماده خواهد نمود. اهمیت انتظار موجب شده در روایات، انتظار فرج بالاترین اعمال امت دانسته شده است (صدقه، ۶۴۴، ج ۲، ۹۳۹۵). منتظران مهدی علیهم السلام که او را زنده کننده ارزش‌های اسلامی در جهان می‌دانند، سعی خواهند نمود خود را با معیارهای مورد پذیرش امام تطبیق دهند و در صدد باشند تا با پیاده کردن آموزه‌های دینی سهمی در این زمینه داشته باشند. بنابراین اعتقاد به امامت و باور به ظهور امام مهدی علیهم السلام می‌تواند برای فرزندان در جهت تربیت اخلاقی و خودسازی انگیزه لازم را ایجاد نماید و هنجارها و رفتارهایی را به وجود آورد؛ و از یکاییک آنها انسان‌های الهی و نیروهای زبده، لایق، و با تقوایی بسازد که همواره آمادگی خواهند داشت تا از اهداف بلند امام زمان علیهم السلام دفاع نمایند. از این رو «انتظار یک مصلح جهانی به معنای آماده باش کامل فکری و اخلاقی، مادی و معنوی برای اصلاح همه جهان است. چنین آماده باشی بسیار سازنده است. برای تحقق بخشیدن به چنین انقلابی مردانی بسیار بزرگ و مصمم و بسیار نیرومند و شکست ناپذیر، فوق العاده پاک و بلند نظر کاملاً آماده و دارای بینش عمیق لازم است. و خودسازی برای چنین هدفی مستلزم به کاربستان



۳
۲
۱
۰

عميق‌ترین برنامه‌های اخلاقی و فکری و اجتماعی است، اين است معنای انتظار واقعی» (مکارم شيرازی، ۱۳۸۶ش: ۱۰۲). بنابراین «منتظر کسی است که در خود آمادگی لازم برای ظهور امام زمان علیهم السلام را ایجاد می‌کند. این آمادگی باعث می‌شود تا وی از حالت روحی مناسی برخوردار باشد و با تلاش و مجاہدت خود را براي رسیدن به آينده‌اي روش آماده نگه دارد. با اين وصف انتظار از سنج تلاش و عمل و تکاپو و تحرك است. «انتظار يك عمل است، يك آماده‌سازی است، يك تقویت انگیزه در دل و درون است، يك نشاط و تحرك و پویایی است در همه زمینه‌ها ... انتظار يك عمل است بی‌عملی نیست» (آیت‌الله خامنه‌ای، نیمه شعبان، ۱۳۸۴/۶/۲۹).^۱ تثبیت این ویژگی در فرزندان دارای آثار مختلفی است که تقویت روح «امید» يکی از آثار مهم آن به شمار می‌رود. اميد و چشم به راه بودن به فرج و گشایش، نگاه جامعه و سمت و سوی آن را به تحول و دگرگونی مثبتی که مایه فرج و گشایش است سوق می‌دهد. علاوه بر آن ایده انتظار فرج، سبب می‌شود تا در حوزه‌های مختلف اعتقادی و فکری، اخلاقی و تربیتی، و فرهنگی و اجتماعی، و سیاسی در رفتارهای فرزندان تأثیرگذار باشد و موجب شود تا آرمان‌گرایی و نشاط و پویایی و وظیفه‌شناسی در فرزندان زنده شود.

۳. اهتمام والدین به تقویت ویژگی‌های ياران امام مهدی علیهم السلام در فرزندان

در روایات چندی به ویژگی‌های ياران امام مهدی علیهم السلام اشاره شده که آن را می‌توان يکی دیگر از رسالت‌های جامعه شیعی به شمار آورد. براین اساس لازم است والدین در تربیت دینی فرزندان به آن اهتمام ورزند و با شناخت آن خصوصیات و ویژگی‌ها، در تربیت فرزندان به آنها توجه نمایند. تقوا و پرهیزکاری يکی از مهم‌ترین این ویژگی‌ها است که در روایات بدانها اشاره شده است.

امام صادق علیهم السلام از جمله اوصاف ياران امام مهدی علیهم السلام را پرهیزکاری و تقوای الهی دانسته و خلق نیکو دانسته است (نعمانی، ۱۳۹۷ق: ۲۰۰).

بر طبق روایتی دیگر امام صادق علیهم السلام وظیفه مردم را در زمان غیبت امام عصر علیهم السلام، حفظ تقا و دین داری معرفی می‌کند، يکی از اصحاب گوید: خدمت امام صادق علیهم السلام نشسته بودیم، به ما فرمودند:

برای صاحب‌الامر غیبیتی است، هر کسی باید از خدا پروا کند و تقاوی پیشه نماید، و به دین خود بچسبد و آن را حفظ کند (شیخ طوسی، ۱۴۱۱ق: ۴۵۵).

از این منظر تلاش برای نهادینه سازی این ویژگی، وظیفه‌ای دینی و الهی است که باید در خانواده مورد توجه قرار گیرد. و در این رابطه لازم است از طریق تبیین فلسفه تربیتی انتظار، نوآموزان و کودکان و فراگیران را هدایت نمود تا نظام آرمانی و الهی را که رهبری آن از سوی یک انسان کامل و خلیفه الهی است بشناسند و برای تحقق آن تلاش کنند و با اصلاح و تغییر وضعیت موجود، زمینه را برای ظهور مصلح جهانی آماده نمایند. و در این راستا ارزش‌های اخلاقی چون: ایمان، تقاو، صبر و تحمل، شجاعت و فداکاری، امیدواری، تکامل روحی و... در خانواده به وجود خواهد آمد. و از طرفی ارزش‌های اخلاقی، هنجارهای اخلاقی و رفتارهای متناسب با آن را به وجود می‌آورد.

۴. اهتمام والدین به تقویت عشق و محبت به امام زمان ع در فرزندان

ولایت و محبت به اولیای الهی یکی دیگر از ویژگی‌های جامعه شیعی است. از این‌رو جامعه شیعی همواره نسبت به رسول اکرم ص و امامان معصوم ع عشق و محبت می‌ورزند و فرزندان خود را با محبت آن بزرگواران تربیت می‌کنند. از منظر شیعیان محبت به اولیای الهی به خصوص امام، محبت خداوند را به دنبال دارد زیرا امام کسی است که خودش غرق در محبت خداوند است. در دعا خطاب به امام می‌خوانیم:

وَالثَّامِينَ فِي حَجَّةِ اللَّهِ (صَدُوقَ، ۱۴۱۳، ج: ۲، ۶۱۰)؛
سلام بر شما که در محبت خداوند کامل شده‌اید.

يعنى امام در محبت خداوند کامل شده و کسی که در محبت خداوند کامل شده باشد؛ مورد محبت مردم است. از این‌رو در دعایی خطاب به ائمه ع می‌خوانیم:
هر که شما را دوست بدارد خدا را دوست داشته، و هر که با شما کینه ورزد با خدا کینه ورزیده است (همان: ۶۱۷).

بنابراین محبت به امام زمان ع امری بایسته است (ارزش)؛ باید به امام زمان ع محبت داشت (هنجار)؛ تلاش والدین برای نشان دادن محبت خودشان و فرزندان به امام زمان ع مانند توجه به آن حضرت از راه خواندن ادعیه مربوط به وی، حضور در اماکن منسوب به وی و... (رفتار).

۵. اهتمام والدین به ادعیه و مجالس جشن و سرور مرتبط با امام زمان ع در فرزندان

خواندن ادعیه منسوب به امام زمان ع یکی دیگر از عوامل مؤثر در برانگیختن عواطف و احساسات نسبت به امام به آن حضرت است. یعنی حضور اعضای خانواده در مجالسی که به



سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

یاد امام زمان علیه السلام برگزار می‌شود؛ موجب خواهد شد تا عواطف و احساسات افراد برانگیخته شود و از این‌رو در تقارن روحی فرزندان با امام زمان علیه السلام مؤثر خواهد بود و در فتار آنان ظهور و بروز پیدا خواهد نمود.

علاوه بر آن برگزاری مجالس جشن و سرور در ایام ولادت امام عصر علیه السلام نیز یکی دیگر از عوامل مؤثر در برانگیختن عواطف و احساسات فرزندان به شمار می‌رود. برگزاری چنین مجالسی می‌تواند در شکل دهی به فرهنگ عمومی و حاکمیت هنجارهای مهدوی ایفای نقش کند؛ و آن را می‌توان یکی از کارکردهای باور به مهدویت در تربیت دینی فرزندان برشمرد.

نتیجه‌گیری

در این مقاله درباره برخی از مهم‌ترین کارکردهای فرهنگ انتظار در تربیت دینی فرزندان با تأکید بر نقش نهاد خانواده در این حوزه بحث و بررسی صورت گرفت و سعی شد به این سؤال پاسخ داده شود که: باور به مهدویت در نظام تربیت دینی فرزندان از چه کارکردهایی برخوردار است؟ برای رسیدن به پاسخ لازم بعد از تبیین مهم‌ترین مفاهیم و اصطلاحات مهم‌ترین کارکردهای فرهنگ انتظار در تربیت دینی فرزندان درسه گفتار: ۱. نقش فرهنگ انتظار در تعمیق باورهای دینی فرزندان؛ ۲. نقش فرهنگ انتظار در تقویت امور اخلاقی فرزندان؛ ۳. نقش فرهنگ انتظار در تعمیق نظام رفتاری فرزندان؛ مورد بررسی قرار داده شد. گفته شد عقاید و باورهای دینی نقش مهمی در تعالی روحی و معنوی فرزندان دارند؛ و بر طبق آنها ارزش‌ها، هنجارها، رفتارها و کنش‌های مختلف شکل می‌گیرند. براساس رویکرد شیعی دین اسلام در اندیشه مهدویت و انتظار تجلی تام و تمام دارد. از این‌رو انتظار می‌تواند در تعمیق و تقویت باورهای دینی و تربیت دینی فرزندان نقش داشته باشد. دو کارکرد: تقویت و تعمیق روح ایمان در فرزندان و تقویت و تعمیق بینش فرزندان نسبت به امام مهدی علیه السلام از مهم‌ترین کارکردهای انتظار و مهدویت است که در تعمیق باورهای دینی فرزندان دارای نقش اساسی دارند اشاره شد.

همچنین از نقش فرهنگ انتظار در تقویت امور اخلاقی فرزندان به عنوان یکی از کارکردهای انتظار در تربیت دینی فرزندان با کمک از روایات به تهذیب نفس به عنوان یکی از امور اخلاقی که انتظار در تحکیم آن می‌تواند نقش داشته باشد؛ اشاره شده و گفته شده که این مطلب را می‌توان از دو دسته از روایات استنباط نمود: ۱. روایاتی که به ویژگی‌های منتظران اشاره دارند؛ ۲. روایاتی که به ویژگی‌های یاران امام مهدی علیه السلام اشاره دارند؛ با تمسک به این دو دسته از

روايات می توان امور ارزشی و اخلاقی را در فرزندان تقویت نمود.

علاوه بر آن فرهنگ انتظار در تعمیق نظام رفتاری فرزندان نیز می تواند دارای نقش و کارکرد باشد؛ از این رو از نقش والدین در این خصوص بحث و گفتگو شده و از اهتمام والدین به معرفت بخشی فرزندان نسبت امام مهدی ع و توجه آنان نسبت به نهادینه کردن انتظار در فرزندان، و اهتمام شان در تقویت ویژگی های یاران امام مهدی ع در فرزندان، و تلاش برای تقویت عشق و محبت فرزندان به امام زمان ع در فرزندان از راه برگزاری مجالس جشن و سرور و خواندن ادعیه مرتبط با امام زمان ع می تواند رفتارهای دینی فرزندان را مطابق با انتظار و مهدویت شکل دهد و از آنان افرادی متعهد و مسئول بارآورد.

مراجع

قرآن کریم

۱. ابن بابویه، محمد بن علی(۱۳۵۹ش)، *كمال الدين و تمام النعمة*، تحقيق: علی اکبر غفاری، تهران: دارالکتب الاسلامیه، دوم.
۲. ابن بابویه، محمد بن علی(۱۴۱۳ق)، *من لا يحضره الفقيه*، قم: دفتر انتشارات اسلامی، دوم.
۳. ابن فارس، احمد(۱۴۰۴ق)، *معجم مقاييس اللغا*، قم: مكتب الاعلام الاسلامی، اول.
۴. ابن منظور، محمد بن مکرم(۱۴۱۴ق)، *لسان العرب*، بیروت: دارالصادر، سوم.
۵. اربلی، علی بن عیسی(۱۴۲۱ق)، *كشف الغمة فی معرفة الانمء*، قم: نشر شریف رضی، اول.
۶. آقامحمدی، جواد(۱۳۹۰ش)، *نگاهی به مبانی نظری آسیب های اجتماعی در حوزه خانواده*، سنتنج: انتشارات نوبیان.
۷. بحرانی، هاشم(۱۴۱۵ق)، *البرهان فی تفسیر القرآن*، قم: مؤسسه بعثت، اول.
۸. بیرو، آلن(۱۳۷۵ش)، *فرهنگ علوم اجتماعی*، ترجمه: باقر ساروخانی، تهران: نشر کیهان، سوم.
۹. توسلی، غلامعباس(۱۳۷۹ش)، «عوامل اجتماعی تعلیم و تربیت»، *مجله تعلیم و تربیت*، شماره ۶۳.
۱۰. حاجی دهآبادی، محمد علی(۱۳۸۰ش)، *درآمدی برنظام تربیتی اسلام*، تهران: نشر امین، اول.
۱۱. حائری یزدی، علی(۱۴۲۲ق)، *إِذْمَانُ النَّاصِبِ فِي إِثْبَاتِ الْحَجَةِ الْغَائِبِ*، بیروت: مؤسسه



جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی

۱۸۲

الأعلمى، اول.

١٢. حجتى، سيد محمدباقر(١٣٨٥ش)، اسلام و تعلیم و تربیت، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
١٣. طوسی، محمدبن حسن(١٤١١ق)، الغیة، قم، دارالمعارف الإسلامية، اول.
١٤. عمید، حسن(١٣٦٣ش)، فرهنگ فارسی، تهران: امیرکبیر، بیست و سوم.
١٥. کارдан، علی محمد(١٣٧٨ش)، فلسفة تعليم و تربیت، تهران: انتشارات سمت، سوم.
١٦. مجلسی، محمدباقر(١٤٠٣ق)، بحار الانوار، تحقيق: یحیی العابدی، بیروت: مؤسسه الوفاء، دوم.
١٧. مکارم شیرازی، ناصر(١٣٨٦ش)، حکومت جهانی امام مهدی ع، قم: نشر نسل جوان، پنجم.
١٨. موسوی اصفهانی، محمدتقی(١٤٢٨ق)، مکیال المکارم فی فوائد الدعا للقائم، قم: مؤسسة الامام مهدی ع، پنجم.
١٩. نعمانی، محمدبن ابراهیم(١٤٢٢ق)، الغیة، تحقيق: فارس حسون کریم، قم: انوارالهدی، اول.
٢٠. سایت رهبر معظم انقلاب اسلامی حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای (مدخله العالی): Khamenei.ir